

SE VYVALIL Z CHALUPY NA NÁVES, KDE POTKAL DĚVEČKU S TRAKAŘEM JETELE. „JAKÉ MÁŠ OHROMNÉ BŘICHO, COS TO SNĚDL?“ DIVILA SE. „JEDL JSEM, SNĚDL JSEM KAŠI Z RENDLÍKA, KRAJÁČ MLÍKA, PECEN CHLEBA, MÁMU, TÁTU – A TEBE TAKY SNÍM!“ SPOLKL NENASYTA I DĚVEČKU S JETELEM. A OPĚT BYL VĚTŠÍ A SILNĚJŠÍ. POTKAL I SEDLÁKA S POVOZEM A PASÁČKA VEPŘŮ, ALE BĚDA! OBA MUŽI, KŮŇ I VEPŘÍCI ZMIZELI V JEHO NENASYTNÉM BŘIŠE.

Z OTESÁNKA UŽ BYLA OBLUDA S PUSOU ŠIROKOU JAKO VRATA, KTERÁ S KAŽDÝM NOVÝM SOUSTEM MOHUTNĚLA. „POMOC, POMOC!“ KŘIČEL PASÁK OVCÍ, KDYŽ HO SPATŘIL. MARNĚ! OTESÁNEK MĚL STÁLE HLAD A MUŽE I OVEČKY JEDNU PO DRUHÉ SNĚDL.

STARÁ BABIČKA OKOPÁVALA NA POLI ŘEPU A ZDÁLKY POZOROVALA OTESÁNKOVO ŘÁDĚNÍ. PŘIVALIL SE AŽ K NÍ A KŘIČEL, ŽE MÁ HLAD. „COPAK JSI TOHO MÁLO SNĚDL?“ KŘIŽOVALA

SE BABIČKA. „JEDL JSEM, SNĚDL JSEM KAŠI Z RENDLÍKA, KRAJÁČ MLÍKA, PECEN CHLEBA, MÁMU, TÁTU, DĚVEČKU S JETELEM, SEDLÁKA SE SENEM, PASÁKA S PRASATY, OVČÁKA S JEHŇATY – A TEBE TAKY SNÍM!“

